

POSTANOWIENIE

15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 15 kwietnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi M.G. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 28 grudnia 2022 r., I ACa 687/22,
wydanego w sprawie z powództwa J.G.
przeciwko M.G.
o rozwód,

I. odrzuca skargę;

**II. oddala wniosek adwokat A.B. o przyznanie wynagrodzenia
za pomoc prawną udzieloną pozwanej z urzędu w postępowaniu
skargowym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 grudnia 2022 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 22 lutego 2022 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że między innymi: w punkcie I: rozwiązał małżeństwo powoda i pozwanej przez rozwód, ustalając że strony nie ponoszą winy za rozkład pożycia (pkt 1); oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt 2); zasądził od powoda na rzecz pozwanej koszty postępowania apelacyjnego (pkt 3).

Skarżąca wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia – wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 28 grudnia 2022 r., upatrując niezgodności podstaw jego wydania z art. 13, 71, 18 Konstytucji RP, który nakłada na Państwo obowiązek ochrony rodziny. Pozwana nie aprobeuje instytucji rozvodu, upatrując w nim źródła grzechu, patologii, problemów psychicznych dzieci z rozbitych rodzin oraz sprzeniewierzenie sakramentowi małżeństwa.

Skarżąca zadeklarowała, że w wyniku rozvodu poniosła szkody moralne w postaci utraty rodziny, braku kontaktu z dziećmi, cierpienia oraz utraty wiary w zasady, którymi jej zdaniem powinno kierować się Państwo oraz Instytucje powołane do ochrony obywateli.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma postawione przez ustawodawcę wysokie wymagania formalne i merytoryczne, określone precyzyjnie w art. 424⁵ k.p.c. W § 1 wskazanego przepisu wymienione są konstrukcyjne elementy skargi, których niespełnienie prowadzi do odrzucenia skargi *a limine* (postanowienie SN z 29 sierpnia 2007 r., IV CNP 115/07).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., do konstrukcyjnych elementów skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należy oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd niższej instancji, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1, jak również skargę z innych przyczyn niedopuszczalną.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest w instrumentem umożliwiającym uzyskanie prejudykatu do dochodzenia odpowiedzialności odszkodowawczej ze względu na szkodę, którą wynika dla niego z naruszającego prawo rozstrzygnięcia co do meritum sprawy, nie zaś za szkodę, którą miałby ponieść na skutek uchybień prawu procesowemu mających miejsce w postępowaniu prowadzącym do wydania takiego orzeczenia. Dlatego normy k.p.c. stawiają przed skarżącym wymaganie, aby określił rodzaj szkody, którą poniósł lub ponosi w związku z wydaniem zaskarżonego orzeczenia i okoliczności te uprawdopodobnił.

Skarżąca nie zawarła w treści skargi jej konstytutywnych elementów, takich jak wskazanie podstaw skargi i ich uzasadnienie oraz uprawdopodobnienie szkody. Treść uzasadnienia skargi odnosi się w zasadzie do sformułowań stanowiących jedynie zręby twierdzeń, prezentujące jedynie subiektywne odczucia skarżącej powiązane z jej światopoglądem dotyczącym kwestii rozwodu. Brak w treści skargi wyjaśnień, jakie przepisy zostały przez Sądy *meriti* naruszone, a także jakiegokolwiek fragmentu redakcyjnego traktującego o uwiarygodnieniu poniesionej szkody, skutkowało niespełnieniem tych wymogów formalnych, które przesądzają o istnieniu środka zaskarżenia z art. 424¹ § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

Wniosek pełnomocnika zastępującego skarżącą nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż pomoc prawna nie została udzielona profesjonalnie. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia obarczona była wadami konstrukcyjnymi, które wykluczały jego przyjęcie do rozpoznania, a następnie merytoryczne rozpoznanie.

[SOP]

[r.g.]

